

Oecumenisch Meditatief Avondgebed 25 oktober 2023

Thema: Wachten, wachten op God

Samensteller: Jurgen van der Ent

Aanhef: Wees hier aanwezig ... Dat wij herleven.

Welkom en inleiding

Welkom bij het Oecumenisch Meditatief Avondgebed in de traditie van Taizé.

Thema van vandaag: Wachten, wachten op God.

Tja, wachten, daar ben ik absoluut niet goed. Meestal wil ik door en dingen gedaan hebben, alles hebben afgerond. En dan moeten wachten; dat vind ik lastig. Zo was ik al drie weken aan het wachten op een uitkomst van een sollicitatie. Gelukkig waren er velen die met mij mee hebben gewacht.

Wachten en meeleven, dat is waken. Waken zoals de leerlingen uit de bijbel lezing. Bedoezeld door de drank en de warmte op de olijfberg wordt waken slapen. Wachten is niet makkelijk.

Wachten waarop? Niet alleen wachten op een sollicitatie uitkomst, maar ook wachten op een trein, de bus, dat telefoontje wat was aangekondigd. Of wachten op inzicht voor jezelf of een ander. Wachten op vrede. Of wachten we op God, redder in nood, al werkzame wil? Geef vrede, Heer, geef vrede. Kunnen wij dat wel van Hem verlangen? Kunnen we daarop wachten of moeten we in actie komen?

In die onrust, die storm om ons heen, zullen we God niet vinden. Juist in de stilte is Hij er voor ons. *Wees verstillt, weet dat ik God ben.*

Lied nr. 150: Be still

Wachten

Mijn geduld is de laatste weken zwaar op de proef gesteld. Na een goed sollicitatiegesprek voor een prachtige freelancebaan, werd het stil, oorverdovend stil en hoorde ik niets meer. Spanningen stegen ten top, er hing veel af van de uitkomst. Moeite met concentreren, gepieker, slaaptkort, gebrek aan energie. Contact opnemen leverde niets op. Teleurstelling dat het niets gaat worden en dat ze niet de moeite namen je dat mede te delen, wisselden zich af met sprankjes hoop, omdat ze er misschien nog niet uit waren. Wachten dan maar. Gespannen wachten. Energie vloeit weg.

En ondertussen de vragen van mensen die meeleefden, voor je duimde, je bemoedigend toespraken of zelfs een kaarsje opstaken. Ook zij wachten op antwoord. Een antwoord wat ik nog niet kon geven. Ik wilde ze zo graag bedanken voor hun steun, maar ik wist nog niet wat de uitkomst was. Nu wel, ik ben het net niet geworden, helaas.

Onrust in mij, bedaar, kom tot rust. Maak mij open, maak ruimte voor de Heilige Geest.

Heilige Geest, U bent adem, geef ons leven. U bent balsem, heel onze wonden. U bent vuur, verwarm onze harten. U bent licht, leid onze stappen.

Hildegard von Bingen

[Lied nr. 139: Atme in uns, Heiliger Geist](#)

Bijbellezing uit Mattheus hoofdstuk 26 vers 36-45

Vervolgens ging Jezus met zijn leerlingen naar een plek die Getsemane genoemd werd. Hij zei: 'Blijven jullie hier zitten, ik ga daar bidden.' Hij nam Petrus en de twee zonen van Zebedeüs met zich mee. Toen hij zich bedroefd en angstig voelde worden, zei hij tegen hen: 'Ik voel me dodelijk bedroefd; blijf hier met mij waken.' Hij liep nog een stukje verder, knielde toen en bad diep voorovergebogen: 'Vader, als het mogelijk is, laat deze beker dan aan mij voorbijgaan! Maar laat het niet gebeuren zoals ik het wil, maar zoals u het wilt.' Hij liep terug naar de leerlingen en zag dat ze lagen te slapen. Hij zei tegen Petrus: 'Konden jullie niet

eens één uur met mij waken? Blijf wakker en bid dat jullie niet in beproeving komen; de geest is wel gewillig, maar het lichaam is zwak.’ Voor de tweede maal liep hij van hen weg en bad: ‘Vader, als het niet mogelijk is dat deze beker aan mij voorbijgaat zonder dat ik eruit drink, laat het dan gebeuren zoals u het wilt.’ Toen hij terugkwam, zag hij dat ze weer sliepen, want ze waren door vermoeidheid overmand. Hij liet hen achter, liep opnieuw wat verder en bad voor de derde maal, met dezelfde woorden als daarvoor. Daarna voegde hij zich weer bij de leerlingen en zei: ‘Liggen jullie daar nog steeds te slapen en te rusten? En dat terwijl het ogenblik nabij is waarop de Mensenzoon wordt uitgeleverd aan zondaars.

[Lied nr. 53: Blijf bij mij en waak hier met mij](#)

Wachten op God

Wachten is een onoverkomelijk iets. Dagelijks staan we in de wacht, in het openbaar vervoer, voor een stoplicht of open brug, bij een helpdesk, een geplande afspraak of gewoon voor de kassa van de supermarkt.

Meestal werken we in ons hoofd gewoon door. We nemen niet de rust om tijdens het wachten te ontspannen, aan andere leuke dingen te denken of om ons heen te kijken als we buiten zijn.

Ook zien we dingen gebeuren die buiten ons bereik lijken. En wachten we op ingrijpen door de mensen die het voor het zeggen hebben. Zoals de oorlog in Oekraïne, de genocide in Israël, de langzame vernietiging van de aarde, de verandering van het klimaat.

Het enige dat we lijken te kunnen doen is bidden tot God dat het goed mag komen en wachten tot het zover komt. En waken dat het onrecht niet uit ons zichtveld verdwijnt zoals de aardbevingen in Afghanistan en, beetje bij beetje, de oorlog in Oekraïne. Waken terwijl we beneveld worden door de media en in slaap worden gesust. Waak en bid, als leerlingen van Jezus hebben we het er moeilijk mee. Ik in ieder geval wel.

Ik voel me machteloos als ik de ellende zie op het journaal, maak me boos over de nonchalante wijze waarop feiten worden voorgelezen, cijfers die al meer zeggen dan reportages ter plekke.

Wat kan ik doen? Gaan zitten op de A12 in Den Haag (actie net opgeschort). Een ander geluid laten horen als roepende in de woestijn? Meelopen aanstaande vrijdag met de maandelijkse Rondje Zachtheid hierin Deventer of tal van andere plaatsen?

Of blijf ik wachten op God, dat hij ingrijpt en mensen bij elkaar brengt, inzicht geeft aan wie dat nodig hebben. Hopend, maar ook wetend, dat God bij iedereen is die in nood is.

Wacht op God, zijn dag komt gauw, waak, en houd moed.

[Lied nr. 14: Wait for the Lord](#)

Stilte

Voorbeden met als [acclamatie nr. 138: Gospodi pomilui](#)

- Reddende God, sta alle mensen bij die te maken hebben met oorlog, geweld, vernedering en uitzichtloosheid. Geef hun veel kracht om met verlies en verdriet om te gaan en de moed om door te gaan met leven.
Laat ons zingend bidden...
- Wakende God, geef inzicht aan de mensen die belangrijke beslissingen kunnen nemen over anderen. Geef ze liefde, naaste liefde en nederigheid in plaats van boosheid, wraakgevoelens en macht lust.
Laat ons zingend bidden...

- *(eigen voorbede):*

Laat ons zingend bidden...

- Heer God, luister naar de stilte in ons hart. Verhoor de gebeden die hier niet zijn uitgesproken maar op onze lippen branden.

Laat ons nog één keer zingend bidden...

Onze Vader uit het Aramees vertaald:

Bron van Zijn,
die ik ontmoet in wat mij ontroert,
Ik geef U een naam
opdat ik U een plaats kan geven in mijn leven
Bundel Uw licht in mij – maak het nuttig.

Vestig Uw rijk van eenheid nu, Uw enige verlangen
handelt dan samen met het onze.

Geef ons wat we elke dag nodig hebben
aan brood en aan inzicht.

Maak de koorden van fouten los
die ons vastbinden aan het verleden,
opdat wij ook anderen hun misstappen kunnen vergeven.
Laat oppervlakkige dingen ons niet misleiden.

Uit U wordt geboren:
de al werkzame wil,
de levende kracht om te handelen,
en het lied dat alles verfraait,
en zich van eeuw tot eeuw vernieuwt.

[Lied nr. 156: Dona nobis pacem](#)

Slotgedachte: Wachtend op God (Arjannàh Azodi Deylami)

Deze aarde is Gods wachtkamer.

We bewonen het land

*tussen gezonden en onbeantwoorde gebeden,
het land van de wachtenden.*

*Onze taak in de wachtkamer is wachten
en daar houden we niet van.*

*Niet van wachten op de huisarts,
niet op ons gisteren-besteld-vandaag-bezorgd pakketje,
niet op een appje of een telefoontje,
niet op de trein, niet op de trage auto voor ons
wanneer we al te laat zijn voor werk.*

*Wachten op God is niet altijd makkelijk,
maar toch mag je volhouden!*

[Zegenlied nr. 141: IJ bent gezegend, een zegen ben jij](#)

[Slotlied nr. 67: Bleib mit deiner Gnade bei uns](#)

*Na afloop is het gelegenheid voor een gesprek
onder genot van koffie en thee in de ruimte hiernaast*

Daarna is er zangrepetitie

Jurgen